

Psalm 52

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ δαυιδ

2 εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεός διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν

3 ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἴδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν

4 πάντες ἔξεκλιναν ἄμα ἡχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός

5 οὐχὶ γνώσονται πάντες οἵ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἵ ἔσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο

6 ἐκεῖ φοβιηθήσονται φόβον οὗ οὐκ ἔν φόβοις ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὅστα ἀνθρωπαρέσκων κατηγχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἔξουδένωσεν αὐτούς

7 τίς δώσει ἐκ σιων τὸ σωτήριον τοῦ ισραηλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται ιακωβ καὶ εὐφρανθήσεται ισραηλ